

givet med Understøttelse af det kongelige saksiske Videnskabernes Selskab. Denne Redegørelse bygger paa Tal, som ere tilvejebragte af Regeringens Embedsmænd, og den er god at faa Forstand af.

Haandværerne arbejder i Hjemmet ved Hjælp af Kone og Børn; under Tryk af Industriens Konkurrence er deres Levelfod efterhaanden nedsat til et Minimum, som har vakt Forbavselse og Undren.

Den samlede Indtægt angives for en Familie med Børn i Gennemsnit til 379 Rm. (Kr. 337,31); Mændenes Gennemsnitsvægt er 118 $\mathcal{W}$, Kvindernes 104 $\mathcal{W}$. Deres Arbejde er stillesiddende i daarligt ventilerede Rum, hvad der betinger et ringe Stofskifte. Deres Kost er:

Frokost: Mælkekaffe eller Melsuppe og Smørrebrød;

Middag: Kartofler med Salt og Smør, Mælkekaffe, Brød;

Eftermiddag: Mælkekaffe, Brød med Smør;

Aften: Mælk, Smørrebrød eller Kartofler med Salt og Smør, Brød.

Som man vil se, findes hverken Kød eller Øl paa denne Spiseseddel. Disse Mennesker lever og føler sig tilfredse med Kosten. Konen, som hjælper med Arbejdet, kan efter Behag afbryde det for at passe sit Barn eller lave sin Mad. Men Forfatteren kommer dog til det Resultat, at de spiser for lidt, de holder lige Livet oppe, men kan ikke samle saa megen Energi, som der skal til for at være utilfreds i aktiv Forstand. Ikke desto mindre lever de et mere menneskeværdigt Liv end deres Konkurrenter, Fabrikarbejderne, der med betydeligt større Indtægter kommer daarligere ud af det, fordi, som Forfatteren udhæver: *„Konen lige saa vel som Manden hele Dagen arbejder med i Fabrikken.“*

Altsaa, Kvindernes Deltagelse i Erhvervslivet har ikke skaffet bedre Tilstande for Arbejderklassen, og de Ulykker, som er fremkaldt deraf, har i mange Lande givet Anledning for Lovgivningsmagten til ved Forbud mod Kvinders Arbejde, paa visse Tider og ved visse Arbejder, at søge Industriens Udbyttet af den kvindelige Arbejdskraft indskrænket af Hensyn til Slægtens Sundhed og Individernes Lykke.

Kvinderne maa derfor i egen velforstaaet Interesse ikke modarbejde Mændene i deres Bestræbelser for at hæve Arbejdslønnen og indskrænke Arbejdstiden, de bør ikke konkurrere med Mændene, men støtte dem. Naar Mændenes Levelfod hæves, saa hæves ogsaa Kvindernes. Faar Arbejderen først Raad til at holde sit Hjem paa Fode ved eget Arbejde, da vil han ikke have sin Hustru paa Fabrikken hele Dagen, og